

www.vulkani.rs
office@vulkani.rs

Naziv originala:
Candace Bushnell
KILLING MONICA

Copyright © 2015 by Candace Bushnell

All rights reserved.

Translation Copyright © 2015 za srpsko izdanje Vulkan izdavaštvo

ISBN 978-86-10-01546-1

Ova knjiga štampana je na prirodnom recikliranom papiru od drveća koje raste u održivim šumama. Proces proizvodnje u potpunosti je u skladu sa svim važećim propisima Ministarstva životne sredine i prostornog planiranja Republike Srbije.

KENDAS BUŠNEL

Kako ubiti
MONIKU

Prevela Zvezdana Šelmić

izdavaštvo
vulkan

Beograd, 2015.

Posvećeno Endži Pendži Silverstajn

Uvod

Bilo je leto, i Monika je opet bila svuda.

Bila je tu, u supermarketu, na polici s tabloidima izloženim između bombonica i žvaka bez šećera, kraj same kase. U izlogu kioska na autobuskoj stanici. I na naslovnoj strani modnih časopisa u salonu. Bila je u jutarnjim programima, preporučujući šta da obučete od letnje garderobe, ili da spakujete i izbacite. Bila je s vama na zadnjem sedištu taksija, na ekranu ispred vaših kolena, govorila vam kuda da idete, šta da vidite i kupite. Prodavala je, uvek je prodavala nešto. Ali najviše od svega prodavala je sreću.

I još joj je odlično išlo. Njena koža, glatka i besprekorna, prosto je zračila. Obrazi su joj bili poput breskve. A kosa: gusta i bujna, u boji čistog dvadesetčetvorokaratnog zlata.

Prvog juna, tačna kao sat, Monikina slika pojavila se na bilbordu iznad butika u Sohou. Prvo se pojavila traka s kosom, potom glatko visoko čelo, pa onda oči: dužice gotovo prozračne, svetlozelene, okružene prstenom zlatnokestenjaste boje. A potom usta: postavljena na lice poput jagode na vrhu voćnog kupa, razmaknutih usana, nasmešana. Monika je bila srećna. Tako neizmerno, neizmerno srećna. Kad je pogledate, prosto poželite da *budete* ona.

Osim, naravno, ako već *jeste* ona. Ili ste nekada bili neka njena verzija. A sad ste iznureni, demoralisani i koža vam grozno izgleda. Oči su vam zakrvavljene. U kosi vam je nešto lepljivo.

Pandi je pogledala Monikino teme i pomislila: *Još samo dva dana. Tri, najviše četiri. Može ona to. Može da pobjedi.*

Setila se da je već jednom pobedila. *Sa Monikom.*

Šašavom, šarmantnom, otkačenom Monikom: voljenom junakinjom četiri knjige i četiri filma.

Pandi je smislila Moniku još kao dete, za rasonodu sebi i mlađoj sestri Helenor. Monika je imala kosu boje žutog nevena i ubrzo se pretvorila u omiljenu zabavu, postavši junakinja serije svezaka pod naslovom *Monika: vodič za devojčice – kako biti devojčica.*

Kad je Pandi otišla od kuće, preselila se u Njujork i postala spisateljica željna uspeha, naravno da je pomislila da je Moniku ostavila za sobom.

Ali pogrešila je.

Jedne noći – pošto je odbijena i treća knjiga koju je napisala, kad je morala da pozajmi novac za stanarinu, a čovek za kojeg je mislila da se zabavljaju priznao da se zabavlja s nekom drugom – iznenada se setila Monike.

Monika. Najzlatnija od svih zlatnih devojaka. Bar spolja. Samo je Pandi znala da je, kad je stvorila Moniku, bila na najnižoj tački života.

Monika je bila rešenje za njeno očajanje.

Pandi je ustala, prišla prozoru i namrštila se. Bilbord je bio dva bloka daleko. Sunce se spustilo iza Monikine glave i Pandi se ponovo našla u njenoj senci.

„Henri“, rekla je agentu, naginjući se preko pisaćeg stola. „I ti i ja znamo da neću moći večito da pišem o Moniki. Nije da imam išta *protiv* nje. Volim je. Svi je volimo. I zahvalna sam joj. Znam da bi bilo glupo da odbijem siguran novac samo da bih se okušala u nečem nepoznatom. Ali imam u glavi milion priča. Uzelela sam se novih predela. Želim da budem...“ Zastala je. „Uplašena.“

Možda nije trebalo da bude toliko pričljiva.

„Aha“, rekao je Henri, strpljivo se smešeći. Svakih godinu dana prolazio je s njom kroz ovu fazu kada ne želi da piše o Moniki; kada

Kako ubiti Moniku

želi da se pozabavi pisanjem nečeg *ozbiljnog* i *smislenog*. Napisala bi možda stotinak strana te *drugačije* knjige, a onda bi se neizbežno vratila Moniki.

Jer, kao što joj je Henri isticao, ona *jeste* Monika.

Ali sad je bilo drugačije. Nije odustala posle sto strana.

Nije mogla. Morala je da uspe.

I zbog Monike i svog uskoro bivšeg muža, Džonija Balage.

Sunce je sad bilo visoko iza Monikine glave. Pandi je shvatila da lik i dalje nije dovršen. Tek je trebalo da joj nameste nogu.

Možda joj menjaju cipelu.

Pandi se nasmešila, odjednom sentimentalna zbog Monike. Sećala se kad je prvi put gledala postavljanje bilborda. Bila je izuzetno uzbuđena i insistirala je na tome da Sondra Bet Šnauer, glumica koja je igrala Moniku u ekranizaciji knjiga, dođe i gleda ceo postupak s njom. Sedele su tamo satima, ushićene kao da se vasiona urotila da im podari ovaj poklon – lični film o njihovim životima.

A kad je bilbord konačno bio dovršen i Monikina noga podignuta na pravo mesto, otkrivajući čuvenu jarkoplavu čizmicu s visokom štiklom, pogledale su se i uglas ciknule:

„To si ti! To si ti!“

„Ne, ti si! Taj deo si sto odsto ti!“

Pa su stigle do neizbežnog zaključka: „To smo *obe!*“

A onda je Sondra Bet prišla prozoru. „Monika?“, rekla je. „Sve mi se čini da više nismo u Montani.“

Pandi je iznenada obuzeo nalet čežnje, ne samo za Monikom nego i za Sondrom Bet Šnauer. Ta želja da ponovo vidi nekadašnju najbolju drugaricu – da se šašavo smeju kao da je čitav svet njihovo igralište – nekako ju je zbunila. Sondra Bet nanela joj je težak udarac i već godinama nisu razgovarale. Još od onog trenutka u ženskom toaletu kad ju je Sondra Bet upozorila na Džonija.

Sondra *kučka*, pomislila je ponovo.

A sad su i Džoni i Sondra Bet Šnauer za nju mrtvi.

To je i bio glavni problem s Monikom. S njom je sve izgledalo lako, iako, zapravo, nije bilo tako. Niko nikad nije tražio od Monikinih silnih obožavateljki da razmisle o godinama borbe i napornog rada koje su joj bile potrebne da *postane* to što jeste: o nesigurnosti, sumnji u sebe, strahu, ogromnoj energiji potrebnoj da se odredi cilj i ide ka njemu iz dana u dan, bez ikakve neposredne nagrade na vidiku i s velikom vjerovatnoćom da je nikad i ne bude. S druge strane, kome je potrebna stvarnost? Ona je deprimirajuća. I *bесплатна*.

Pandi je skoro završila pisanje za taj dan, kad je čitav bilbord dovršen, pa je mogla da vidi svoje ime ispisano upadljivim belim slovima. Svake godine sve su manja, ali ipak – tu su:

PREMA KNJIGAMA P. DŽ. VOLIS

Pandi je pogledala bilbord i namrštila se. Moniki je i dalje nedostajala noga. Još nikad postavljanje nije bilo toliko sporo.

Možda je to neki znak?

Kliknula je *send*.

A onda je zazvonio fiksni telefon. Samo je nekoliko ljudi imalo taj broj, uključujući Henrija i njenog advokata za razvod, Hajrama.

Nadala se da je Henri. Ali rado bi pozdravila i Hajrama.

„Halo?“, rekla je u slušalicu.

„Čestitam!“, povikao je muški glas.

„Šta?“ *Ko je to?*, umalo da upita.

„Mlada damo, od sada ste slobodni.“

„Hajrame?“

„Pristao je na sve.“

„Stvarno?“

„Aha.“

„A iznosi?“

„Onakvi kakve smo tražili.“

„O, bože!“, ciknula je Pandi.

Kako ubiti Moniku

„Znao sam da ćeš se obradovati“, preo je Hajram. „Sećaš li se prvog dana kad smo se upoznali? Sećaš se šta sam ti rekao? *Moja žena i kćerke obožavaju Moniku*. Obećao sam ti da ću sve srediti.“

„I jesi sudio. Neopisivo sam ti zahvalna.“ Onda se prisetila: „Da li je zaista potpisao? Na liniji za potpis?“

„Misliš, *svojeručno*? Ne, nije. Ali svedjedno, usmeno se saglasio. A kada se usmeno saglasiš pred četiri njujorška advokata koji naplaćuju hiljadu dolara na sat, onda nema povlačenja reči. Recimo da smo mu malo očitali bukvicu, pa je pristao da sve sagleda iz našeg ugla.“

Pandi se uznemireno nasmejala. „Misliš, iz mog ugla.“

„Tvoj ugao, naš ugao, sve je to isti ugao, zar ne?“

„Pa jeste“, kazala je Pandi. „Nisam očekivala da će biti tako *brzo*.“

„Znam. Posle svega što ti je priredio. Što je *nama* priredio. Nikad nismo videli ništa slično, a svašta smo videli. Jedan od mojih ljudi otkazao je letovanje da bi kompletirao dokumentaciju. I njegove kćerke vole Moniku.“

„Hvala nebesima za Moniku.“ Pandi je zastala i duboko udahnula, privikavajući se na ovu pomisao. „U tom slučaju, pretpostavljam da će Džoni očekivati ček.“

Hajram se nasmejao. „Pretpostavljam da hoće. Samo, nemoj misliti na novac. Izadi negde i proslavi. Sada si i zvanično oslobođena tog krelca.“

Prekinuo je vezu.

Pandi je za trenutak ostala nepomična, sva ošamućena.

Razvedena.

Slobodna.

A onda se ceo svet obrušio na nju u punoj boji.

PRVI DEO

Prvo poglavlje

„Pi Džej Volis! Jesi li to zaista ti? I šta si to, kog vraga, obukla?“ drečala je Suzet probijajući se u stan, praćena svitom Pandinih dvanaest najboljih drugarica.

„Vratila sam se!“, cičala je Pandi, skidajući kartonski cilindar posut šljokicama i klanjajući se. Suzet ju je zagrlila i počele su da skakuću kao da im je deset godina.

„Potrebno mi je piće“, izjavila je Megan. „Na ovim žurkama za razvod uvek me hvata nervoza. Šta ako se desi i meni?“

„Svakako će se desiti i tebi, a onda ćemo i tebi napraviti žurku.“ Suzet je gurnula levu ruku Megan pred nos da bi ova što bolje osmotrila veliki žuti kamen. „Deset karata. Nažalost, tip koji ide uz njega ima osamdeset godina i staračke fleke po koži, ali ako želi da izigrava drugu mladost, što bih se ja bunila?“

„Ma ni ti nisi mlada“, podsetila ju je Megan. „Imaš skoro...“

„Pst.“ Suzet je prostrelila Megan pogledom dok je Pandi – u pravi čas – glasno izražavala divljenje nad prstenom.

„Verila si se?“

„Mi ostale nismo bile žive zazidane poslednje dve godine“, odbrusila je Suzet baš kad su se otvorila vrata lifta i propustila još šest žena.

„Šampanjac je u kadi, kolačići u kuhinji, cigarete u dnevnoj sobi“, rekla im je Pandi umesto pozdrava.

„A đoka? Čeka li nas i on u spavaćoj sobi?“, uzviknula je jedna među njima, a ostale su prasnule u razdražljiv smeh.

„Da li se možda Džoniju činilo da suviše vremena provodiš radeći?“, upitala je Endži. Pandi se nasmejala i prebacila joj ruku preko vižljastih ramena. „Pa naravno da sam previše vremena provodila radeći“, rekla je glasno, koliko zbog sebe, toliko i da bi je svi čuli. „Koja žena nije prisiljena da provodi *suviše vremena radeći* u ovo današnje vreme? A ukoliko se muškarcima to ne sviđa, utoliko gore. Ako si u vezi sa mnom, računaj i na moj posao. Baš kao što sam ja morala da računam na *Džonijev* posao.“

„I sve one restorane“, dobacila je Nensi u prolazu.

Pandi se nekako nasmešila. „On nije vlasnik tih restorana.“

„Da li ga sad sasvim mrziš?“ Amanda je bila na ivici ogovaračkog orgazma.

„Recimo samo da više nikad neću *to* uraditi.“

Vrata lifta ponovo su se otvorila i stiglo je novo jato žena.

„Pandi!“, uzviknula je Porša. „Vidi ti nju! Kako si hrabra. U toj tesnoj srebrnoj haljini izgledaš kao boginja!“

„Je li istina?“, zakreštala je Britni. „Čula sam da je pokušao da ti uzme pola novca od *Monike*. Kako je samo mogao? On te nije ni poznao kad si počela da pišeš o *Moniki*.“

„Dame, molim vas“, obratila im se Pandi svečano. „Kad je reč o razvodu, ono što je pošteno i logično prvo će nestati sa stola. Džoni je zapretio da će tražiti prava na *Moniku*. Mislio je da ću se toliko uplašiti da ću mu umesto toga ponuditi potkrovlje.“

„Pa šta si mu dala?“, pitala je Porša. „Potkrovlje nisi. A svakako nisi ni *Moniku*.“

„Dala si mu novac, je li tako?“, ljutito je upitala Suzet. „Jao, znala sam da će biti tako. Zar vam nisam rekla da će biti tako?“ Pogledala je najbliže žene, koje su klimale glavom. „Tačno sam predvidela“, nastavila je. Govorila sam: *Pandi je suviše meka, gledajte je samo. Na kraju će mu dati sav svoj novac.*“

Pandi je za trenutak složila grimasu – kad bi njene prijateljice samo znale koliko je to tačno! Ali srećom, s obzirom na uspeh nove knjige, niko neće morati da zna istinu o bilo čemu, uključujući i njen brak.

„Ali, on ima brdo *svog* novca!“ uzviknula je Megan.

„Ne toliko kao što misliš“, ubacila se Nensi. „Kuharima, čak i vrhunskim, sav prihod vezan je uz nekretninu u kojoj je restoran.“

„Mislite li da ima ljubavnicu?“ upitala je Endži kao bez daha.

Pandi se nasmešila. Endži je bila najnaivnija od svih njenih drugarica – svakako je čula glasine o Džonijevim neverstvima. Samo što je Pandi već popila dosta šampanjca i osećala se nestašno. „Kažimo to ovako“, rekla je. „Ako *nije* imao ljubavnicu, to nije zato što nije *pokušavao!*“ Glasno se nasmejala.

Žurka je time i zvanično počela.

Do sedam uveče potkrovlje je bilo prepuno. Vazduh je bio pun isparjenja iz različitih elektronskih cigareta, zajedno s dimom cigareta i marihuane. Svuda su bile posejane zgužvane plastične čaše, lepljive salvete i prazne boce od šampanjca. Usred svega toga pojavio se Henri.

„Gledajte, stigao je Keri Grant!“, povikala je Porša. Odmah se začuo i Suzetin odgovor:

„Keri Grant je mrtav. Ovo je Pandin agent.“

„Ima li vesti?“ povikala je Pandi, hitajući prema njemu s toliko oduševljenja da je usput porušila nekoliko čaša s pićem.

„O čemu?“ upitao je Henri, upitno podigavši obrve dok se osvrtao po sobi. Skoro neprimetno odmahnuo je glavom.

„Pa o Knjizi. Hej, sećaš se Knjige? One koju sam pisala pune dve godine?“ Pandi mu je mahнула rukom ispred lica.

Henri nije ni trepnuo. „Da imam vesti, ti bi ih prva čula.“ Položio joj je ruku na rame kao da je teži. Ostao je još punih pet minuta pre nego što je morao da ode, tvrdeći da ne želi da završi u sendviču između Suzet i Nensi.

„Nova knjiga o Moniki?“ povikala je Endži. Uprkos strahovito glasnoj tutnjavi zvučnika, nekako je uspela da čuje Pandin razgovor.

„Znala sam!“, ciknula je Britni. „Pošto se Pandi razvela, moraće da se razvede i Monika.“

„Onda može da pokuša sa onlajn upoznavanjem.“

„I provodadžijom. To bi bilo urnebesno.“

„Još urnebesnije bilo bi da vidimo kako Monika pokušava da nađe momka putem SMS-a.“

„A onda bi mogla da nađe sebi nekog supermladog dasu. Nekog sa sopstvenom kosom i pravim mišićima.“

„Ne znam za tebe“, dodala je Amanda, „ali ja sad, pošto izlazim s mlađim momcima, više uopšte ne mogu da smislim vršnjake. Drugo je kad si odranije s nekim, ali ovako...“

„Slažem se. Ako želim da gledam starce, mogu da gledam muža!“

„Možda bi i mogla, kad bi ga uopšte viđala!“

„Šta sad to znači?“

SMS? Razvod? Provodadžija? Ne, to ne liči na Moniku, pomislila je Pandi.

Morala je da prekine ovo.

„Stanite!“, povikala je. „Monika se ne razvodi.“

„Ali sve što se desi tebi, događa se i Moniki, zar ne?“, cvrkutala je Britni.

„Ne više“, objavila je Pandi, iznenada se setivši svoje nove knjige u kojoj nema Monike, i kako će to naterati kritičare da je konačno ozbiljno shvate. To se Moniki *nikad* ne bi desilo. Moniku niko ne shvata ozbiljno.

A kako i bi? Pogledajte je sada. Pogledajte njene *drugarice*: Porša sedi na kuhinjskom pultu, prekratka haljina zadigla joj se uz butine, a Nensi nehotice prosipa šampanjac po Endžinoj bluzi i veliča vrline orošavanja vagine.

Pandi je podigla ruku da ih utiša. „Zapravo, nova knjiga već je spremna.“

„Kad će izaći?“

„Još ne znam. Tek sam je završila. Tačnije, prošle sedmice.“

„Pandemonija Džejms Volis“, ljutito je rekla Suzet. „Bezobraznice jedna. Zašto nam nisi rekla? Sad možemo prestati da proslavljamo tvoj razvod i početi da proslavljamo novu knjigu.“ Podigla je bocu šampanjca. „Za Pi Džej!“

„Za Pi Džej i Moniku!“

Pandi je jeknula. Progurala se kroz gužvu do kauča. „Imam nešto da vam kažem...“

„Imaš novog momka!“ dreknula je Amanda.

Pandi je za trenutak pokrila lice dlanovima. Onda se popela na kauč, pažljivo balansirajući s jednom nogom na sedištu, a drugom na naslonu za ruke. Dok se pela, primetila je da sunce upravo zalazi.

„Juhu! Malo pažnje, molim!“ uzviknula je, mašući rukama. Većina žena uopšte je nije primetila.

„Oho! Gledajte ovamo! Hoću nešto da vam kažem!“

Suzet ju je čula, okrenula se i počela da utišava gošće. „Naša domaćica hoće nešto da kaže.“

„Hej, Pandi govori.“

„Budite *učtive*.“

Kad se buka malo utišala, Pandi je bila skoro sigurna da je čula *treba joj botoks i još nema pojma o Džoniju*, mada nije bila sigurna kojim redom. Onda joj je Endži dodala otvorenu bocu šampanjca, a Pandi je potegnula gutljaj i vratila je. Potom je vrhovima prstiju dotakla usne.

„Imam nešto da vam kažem“, ponovila je, gledajući po sobi. Sad su je svi slušali. „Ne mogu vam opisati koliko mi znači što ste sve ovde. Znae koliko vas volim!“

„Jeeee.“

„Volimo i mi tebe, prostakušo.“

Pandi je kratko pognula glavu u znak zahvalnosti, čekajući da ponovo začute.

„Hoću da vam zahvalim što ste došle. Jer ovo jeste proslava. Ne samo nastavka mog života nego i napuštanja prošlosti.“ Pandi je ponovo pogledala bilbord. Sunce je zašlo i Monika je za trenutak nestala.

„Među onim što sam naučila tokom razvoda“, nastavila je, „jeste da verovatno nije trebalo ni da se udajem. Ali popustila sam pred sopstvenom nesigurnošću. Ma koliko glupo to bilo, ako nisi udata, onda samo o tome možeš da misliš. Uvek je tu negde, vreba te iznutra: *Šta ne valja sa mnom? Kako to da me niko nije poželeo?* A važno je ne prepuštiti se očekivanjima društva...“

„Đoka u spavaćoj sobi!“ povikao je neko.

Pandi se nasmejala. „U svakom slučaju, shvatila sam da moram odrasti. Što znači da ne mogu i dalje da budem Monika.“

„Nije nego“, dobacila je Nensi. „Ti *jesi* Monika.“

Pandi je odmahнула glavom. „Više nisam. Ne želim da budem. De-lom i zato što ću, ako ostanem nalik na Moniku, verovatno završiti s nekim drugim Džonijem.“

„Mani sad Džonija. On ti nije bio ni do kolena.“

„Muškarci će se otimati za tebe, videćeš“, nasmejala se Suzet.

„Ne.“ Pandi je uperila prst u Suzet. „*Za tebe* se otimaju. Ali u tome i jeste problem. Ako imaš muškarca, super. Međutim, ne treba sve da se vrti oko muškarca. A mi *to već znamo!* Samo što ponekad moraš da se razvedeš kako bi se ponovo toga setila.“

Usta su joj se odjednom osušila. Mahnula je Endži da joj doda bocu. Dok je pila, začula je Britnin glas: „Da li je Džoni zaista imao četrnaest kofera punih noževa?“

„Pst“, ućutkala ju je Nensi.

„I tako“, žurno je nastavila Pandi, „da skratim priču. *Imam* novu knjigu spremnu da izađe, i *nije* o Moniki. To je *moja* knjiga. Knjiga koju sam oduvek želela da napišem, pa sam najzad odlučila da riziku-jem i napisala sam je. Nadam se da niste razočarane. Zbog Monike.“ Zastala je. „I zbog činjenice da definitivno nemam novog momka...“

„Samo što nije nestalo šampanjca!“, vrisnula je Porša kao da je upravo otkrila podmetnutu bombu.

„Muzika!“, drečala je Megan. „Šta se desilo s muzikom?“

Pandi je uzela cilindar sa šljokicama i stavila ga na glavu. Kad se okrenula da siđe s kauča, reflektori koji su svakodnevno od osam uveče osvetljavali Monikinu sliku iznenada su sinuli i obasjali joj lice.

Pandi je nehotice zakoračila unazad. Štikla joj je zapela za pode-rotinu u ispucaljoj koži.

Pala je.